

XAVIERA HOLLANDER

WALL TALK II

A close-up portrait of Xaviera Hollander, an elderly woman with short, wavy white hair. She is looking directly at the camera with a slight smile. She is wearing a vibrant, multi-colored patterned top in shades of blue, purple, and pink. Her accessories include large, teardrop-shaped earrings and a colorful beaded necklace. The background is a solid, dark grey color.

ALS DE MUREN
KONDEN **G**LUREN

XAVIERA HOLLANDER

WALL TALK II

**ALS DE MUREN
KONDEN GLUREN**

Colofon

Xaviera Hollander - *Wall Talk II Als de muren konden gluren*

Copyright ©2024: Xaviera Hollander

Omslagdesign: fotograaf Rick Wezenaar en Rowdy ontwerp

Andere fotografen van wie foto's in dit boek verschijnen:

Claudia Kamergodsky - Henk Visser - Philip de Haan - Liisa Simola -

Ernst Coppejans - Tony Newitt - Anou - Allan Mercer

Alle andere foto's komen uit mijn eigen archief en albums.

Ik draag dit boek op aan al mijn vrienden en bekenden, die mij geïnspireerd hebben tot het schrijven van deze vele herinneringen van de laatste 40 jaar. Bijzondere dank aan mijn dierbare vriendin Brenda Zejdl, die mijn boeken perfect ge-edit heeft in het Nederlands en Engels.

Kees Blankendaal heeft de laatste versie van dit boek van A tot Z grondig doorgenomen en gecorrigeerd.

Boekverzorging: Ewout Storm van Leeuwen

Distributie via Centraal Boekhuis: Boekencoöperatie Nederland U.A.

Te vinden op www.boekencooperatie.nl

Xaviera Hollander Books is een imprint van de Boekencoöperatie

Voor contact met de auteur:

xie@xavierahollander.com

<https://www.xavierahollander.com>

ISBN: 9789493377165 (paperback)

ISBN: 9789493377172 (e-boek)

NUR 320 (literaire non-fictie algemeen)

Inhoudsopgave

1.	WANNEER HET KWARTJE IS GEVALLEN!	11
2.	'ADRES ONBEKEND' DOOR KRESSMANN TAYLOR, NOVELLE IN BRIEFVORM	16
3.	ONTMOETING MET KAT O'CONNORS DE WORSTELAARSTER	21
4.	BEN JE NOG WEL GELUKKIG?	27
5.	BEN JIJ OOK ZO EMOTIONEEL MET HET KLIMMEN DER JAREN?	33
6.	MAJA IS 89 EN HAAR LEVEN ZIET ER NU ZO UIT!	35
7.	TOT SLOT EEN AARDIG LIEFDESVERHAAL, GESCHREVEN EN BELEefd DOOR MAJA IN HAAR JEUGD TE AMSTERDAM 1983	42
8.	HUWELIJKSAANZOEK VALENTIJNSDAG 2006	44
9.	NEW YORK, NEW YORK, WAT EEN TE GEKKE STAD	45
10.	LISA LIPKIN DE BORSCHT BELT!	50
11.	ANTEQUERRA EN HONDENLEVENS 2007 FRANS EN SUUS	55
12.	DENKEND AAN JOHN DRUMMOND	57
13.	BRIEF VAN JOHN DRUMMONDS ZOON NICHOLAS AAN XAVIERA 2009	62
14.	BERNICE GORDON, BENS MOEDER, DIE MET WOORDEN GOOCHELDE januari 2014	63
15.	EDDIE WOODS EN ZIJN GURU SNUFFIE	71
16.	IK VOND MEZELF MINDER VROUW EN MINDER MOOI ZONDER KIND!	77
17.	ROBERTO SCHLOSSER, MIJN HEERLIJKE GEHEIME MINNAAR UIT MEXICO	91
18.	GINA, MIJN BESTE AMERIKAANSE MAATJE	99
19.	TOTALE BLACK OUT IN MARBELLA, zomer 2013	105

20. LIEFDE	109
21. EEN AVONDJE OP DE WALLEN MET DRAGON EN SOLEIL	112
22. GEHEIME AFFAIRES: JAY, DE SEXY ADVOCATE	119
23. ANICA, EEN SCANDINAVISCH WERELDSE VROUW	124
24. KORTE SOLO INTERLUDE IN MARBELLA	132
25. XAVIERA'S EXOTISCHE BUREN	134
26. PHILIPS BEPROEVING: OPEN HARTOPERATIE	139
27. KATHRYN EN HAAR CORTIJO LA SERENA IN ZUID-SPANJE	141
28. OUDER WORDEN, CHARLES BUKOWSKI	155
29. BEZOEK AAN ISRAEL MET PHILIP EN OWEN november 2005	161
30. MINI-MANIE	166
31. BEZOEK AAN MIJN ZUSJE IN ZUID-AFRIKA 2012 - NA 40 JAAR	173
32. ANNETTE ROCCO 77 JAAR MET HET KLIMMEN DER JAREN EMOTIONELER	189
34. KEES VAN WANROOIJ VERHALENVERTELLER EN HEERLIJKE MASSEUR	198
35. INTERVIEW MET ESQUIRE MAGAZINE januari 2016	202
36. DIËTEN IN HET ALGEMEEN	208
37. MEXICO: TEQUILA IN EEN HANGMAT	213
38. TERUG NAAR DE REALITEIT juli 2014	215
39. ANNA FLORIAN, JARENLANGE VRIENDIN UIT MARBELLA	221
40. HERMAN DE BOCK, DE SMAAK VAN VERBODEN VRUCHTEN	223
41. NICK LESLIE - DE DOOD VAN EEN GROOT VERHALENVERTELLER	227
42. MARGIE GEDDES DROOMHUIS IN FLORIDA 2010	230

43.	HAPPY HOOKER ONTMOET HAPPY COOKER ART SMITH - EN JAZZMAN MATT LUCAS	234
44.	EROTISCHE KUNST-MUSEUM IN MIAMI	240
45.	MIJN PITTIGE THAISE MIKA maart 2014	242
46.	DE PARADE 2015 EN MENAGE À TROIS MET MIKA	245
47.	WAT ZO LEUK IS AAN MIJN RELATIE MET MIKA: WE HEBBEN VEEL MET ELKAAR GEMEEN	250
48.	XAVIERA EN PHILIPS HALL OF FAME FINALE NEVER A DULL MOMENT	252
49.	ONZE BESTE VRIENDEN UIT DE HELE WERELD NOOIT ECHT SAAI, ONS LEVEN	266

VOORWOORD

Deze bundel uiteenlopende verhalen is gewijd aan de meest recente jaren in het leven van Xaviera Hollander. Vijftig jaar na het verschijnen van *The Happy Hooker* kijkt ze terug op bijzondere momenten in haar tumultueuze bestaan. Haar ouders, de mensen die ze gekend, bemind of gehaat heeft, een dramatisch verlopen zwangerschap, de teloorgang van haar grote liefde, en de ontmoeting met de man, die nu haar steun en toeverlaat is.

Lesbische relaties, travestieten, fetisjisten, worstelaars, domina's en andere frappante figuren passeren de revue.

Maar ook over haar lichaam, gezondheid, overgewicht, diëten en het ouder worden gaat dit boek. Adviezen over liefde en seksualiteit ontbreken niet.

Opmerkelijk zijn de ervaringen met haar *Bed & Breakfast*, verhalen over geheime liefdes onder haar dak, vrolijke en trieste dingen. Over reizen naar Spanje, Israël, Mexico, Dubrovnik, de Verenigde Staten, maar ook over de Amsterdamse Wallen. Over haar theaterproducties, haar beminde huisdieren en haar liefde voor de Morris Mini. Aan het slot komen een paar van haar beste vrienden en vriendinnen aan het woord.

Zo ontstaat uiteindelijk een zelfportret met markante trekken, levendig geschetst in een heldere en boeiende stijl.

Peter van Zonneveld

OVER DE AUTEUR: XAVIERA HOLLANDER

Xaviera Hollander staat bekend als 's werelds beroemdste schrijfster uit de jaren zeventig, ex-Penthouse Magazine columniste en fameuze auteur van 17 boeken, waarvan *'The Happy Hooker'* uit 1971 een wereldwijde bestseller was.

Ze werd geboren als Vera de Vries in Soerabaja, Indonesië, waar ze het grootste deel van de eerste drie jaar van haar leven doorbracht in een afschuwelijk Japans interneringskamp. Na de oorlog keerden zij en haar ouders terug naar Nederland.

Kort na haar middelbare schoolopleiding nam Xaviera allereerst deel aan een wedstrijd om Nederlands beste secretaresse van het jaar te worden voor uitzendbureau Manpower. Plots was ze de jongste en beroemdste secretaresse van Nederland en verscheen ze in alle grote kranten en op verschillende tv-talkshows, zoals die van Sonja Barend.

Kort daarop vertrok ze naar Zuid-Afrika, waar haar stiefzuster woonde met haar familie in Johannesburg en van daar vloog ze in 1970 naar New York, waar ze als secretaresse bij het Nederlandse consulaat in Manhattan werkte. Twee jaar later verliet ze deze positie om te gaan werken als een fulltime luxe callgirl. Kort daarna nam ze een enorme callgirl-organisatie op zich en werd al gauw de beroemdste Madam in New York, een beslissing, die uiteindelijk resulteerde in haar universele schande of verering; een oordeel alleen bepaald door u de lezer.

Xaviera's autobiografie: *The Happy Hooker* was opmerkelijk vanwege zijn oprechtheid volgens de normen van die tijd en wordt beschouwd als een mijlpaal van positief schrijven over prostitutie en seks. Helaas voor Xaviera leidde de populariteit van het boek ertoe dat ze werd gearresteerd en kort daarop het land werd uitgezet.

Xaviera - altijd slim en getalenteerd - sprak ook nog eens 5 verschillende talen en is sindsdien een fervente en zeer gelukkige wereldreiziger geworden, terwijl ze ettelijke erotisch getinte boeken heeft geschreven in de laatste 50 jaar.

Intussen werden haar boeken in tien verschillende talen uitgegeven. Ze is een liefhebster van literatuur en het gesproken woord en heeft intussen ook acht jaar lang diverse prachtige toneelstukken in Holland en Spanje - waar ze 40 jaar lang haar tweede woonplaats had - geproduceerd en natuurlijk ook in de tussentijd haar boeken gepromoot.

Dit nieuwe boek, weer totaal autobiografisch, is het nieuwste van haar geschriften: een verzameling van haar avonturen, haar liefdes en haar prestaties van de afgelopen 40 jaar.

Tegenwoordig woont ze aan de Goudkust van Amsterdam in een riante villa samen met haar Nederlandse echtgenoot, met wie ze een zeer succesvolle Bed en Breakfast leidt, genaamd Xaviera's Happy House.

1. WANNEER HET KWARTJE IS GEVALLEN!

Philip, een uitermate charmante man, kan koken als de beste en is vreselijk lief. Een week na mijn verjaardag nodigt hij me uit om 's middags mee naar Haarlem te gaan.

Het is prachtig weer en Haarlem is een idyllisch oud koopmansstadje met veel hoge stoepen en niet te vergeten ettelijke ongelijke kasseien. In de tijd dat ik Philip ontmoet, heb ik veel last van mijn knie vanwege een geblesseerde meniscus. Over een maand moet ik hieraan geopereerd worden.

Opvallend aan Philip is, dat hij zo zorgzaam is en hij anticipeert iedere keer door als er een hoge stoep is - waar ik moeite mee heb - me hoffelijk zijn arm aan te bieden. In feite lopen we de meeste tijd arm in arm. Ik voel me net een oude patiënte van hem, die hij als ziekenverzorger moet helpen en ben van het begin af aan bang dat mijn krakkemikkigheid hem zal afschrikken. Met mij kan je niet tennissen en hardlopen of urenlange strandwandelingen en fietstochtjes maken. Ik haat lopen, maar doe het tegen wil en dank een keer per dag 's avonds met de honden.

Wat me al gauw duidelijk wordt is dat hij over het algemeen op jongere vrouwen valt. Toch klikt het prima tussen ons. Ja, we zijn zelfs

bijzonder nerveus die eerste middag in Haarlem en giechelen als bakvissen bij het minste of geringste. Ik voel de vlinders in mijn buik en dat gevoel heb ik in een eeuwigheid niet gehad.

Om een lang verhaal kort te maken, we zijn een paar geworden, hoewel dat wel wat voeten in de aarde heeft gehad.

Zijn heerlijke haast haarloze borstkas en rossige blanke kleur zijn allemaal dingen waar ik aan moet wennen. Ook heeft Philip amper een lichaamsgeur. De laatste man, met wie ik een relatie had voor Craig was K. de travestiet, die zalig mannelijk en sterk naar zweet kon ruiken en een bonk mannelijkheid was onder zijn travestie-laag. Philip is absoluut niet vrouwelijk, hoewel ik juist zijn zachte huid heel aantrekkelijk vind en iets sensueels vind hebben. Zijn armen zijn het meest gespierd en hij heeft bijzonder mooie benen. Hier en daar ontdek ik littekens; een gebroken knie en een gebroken arm zijn nog zijn minste probleem. Verder is hij sterk en fit, maar hij blijkt een lekkende hartklep te hebben, waar hij eigenlijk zo spoedig mogelijk aan geopereerd moet worden. Hij praat hier liever niet over.

Hartproblemen!

Zo nu en dan heeft hij last van steken in zijn hartstreek, maar over het algemeen merk ik niks vreemds aan hem. Hij is immers tien jaar jonger dan ik en ijzersterk, ja hij vindt het zelfs leuk me nu en dan op te tillen, met al mijn overgewicht. Philip valt godzijdank niet op slanke vrouwen, maar houdt van stevig en rond.

Nu heb ik Philip naast me en het blijkt dat hij eigenlijk zijn hele huwelijk van 21 jaar volledig trouw is geweest aan één vrouw. We voeren lange gesprekken.

Hij is en blijft een hygiëne-freak; zo moet ik om de haverklap mijn handen wassen. Ik mag geen augurkje zomaar met mijn vingers uit het blik of glas pakken, maar moet voor alles vorkjes of lepeltjes gebruiken.

Philip is behalve detective ook boekhouder geweest, maar ooit was hij kok en hij vertelt me staaltjes van viezigheid, die zich voor kunnen doen in de keukens van restaurants om van te huiveren.

Op een blauwe maandag was hij nota bene privéchauffeur voor de

Russische maffia, een kleurrijke periode in zijn rijk geschakeerde leven.

Tijdens zijn huwelijk heeft hij tien jaar lang een prachtige juwelierszaak in hartje Amsterdam gehad. De aanleg van de metro deed hem echter besluiten met zijn zaak te stoppen. Hij werd sociaal werker bij de thuiszorg, een van de weinige zwaar onderbetaalde baantjes, die een man van vijftig tegenwoordig nog kan vinden.

Zwemmen

We zwemmen ieder weekend een paar uur naakt in een nabijgelegen zwembad annex sauna en sportclub. Nee, het is geen sexy ambiance, want er komen mensen van 18 tot 80.

Dit uitje is mijn lust en mijn leven. Het lijkt soms een soort thee-kransje en we ontmoeten er op zondagochtend sommige van mijn meer sportieve vrienden en kennissen, zoals Peter Edel, Arie Taal en Victor Laurentius. Het lijkt wel een sociaal clubje, want vaak genieten we na afloop bij mij thuis van een heerlijke luchtige lunch. Als we in Spanje zijn, zwemmen we natuurlijk dagelijks in mijn eigen zwembad.

Reizen

‘Wat verwacht jij op onze leeftijd eigenlijk van een relatie...?’ wil ik op een dag van Philip weten. ‘Buiten lekker vrijen om natuurlijk?’ ‘Ik zou zo graag weer eens wat van de wereld willen zien, samen lange reizen maken!’

Dat was beslist niet tegen dovemans oren gezegd, want ik ben jarenlang bijzonder reislustig geweest. De laatste lange reis, die ik gemaakt had, was met mijn butler James naar Mexico. Daar ontdekte ik dat hij weer aan de drank was. Hij laadde zich dagelijks vol met tequila en mescal en lag ’s middags laveloos zijn roes uit te slapen in de hangmat.

Spoedig na onze terugkomst uit Mexico besloot ik James te ontslaan. Ik had hem zo veel kansen gegeven om nuchter te worden en de laatste drie jaar bij AA waren allemaal voor niets geweest; bovendien was zijn moeder net overleden en had hij een fiks bedrag geërfd. James was, met andere woorden weer terug bij af, aan de drank en

drugs en keerde terug naar zijn geboorteland Spanje, waar hij binnen twee jaar tijd zijn hele erfenis erdoorheen joeg. Het enige wat hij overhield was een mooie Apple computer en een videocamera. Hij woont in een oude camper en ziet er uitgemergeld uit als Philip en ik hem opzoeken in zijn favoriete stadje Canos de Mecca, vlak bij Tarifa, waar hij behalve aan zijn dagelijkse genotsmiddelen volledig verslaafd is aan zon, zee, surfen en vliegeren.

Hij heeft een groezelige grijze baard en zijn kunstgebit rammelt aan alle kanten, omdat hij zo is afgefallen. Hij lijkt wel zeventig, terwijl hij nog geen zestig is.

Vlak voor Philip in mijn leven kwam, had James ook nog een half jaar in Spanje vertoefd om mijn villa op te knappen. Ik was zo stom geweest James mijn bankpassen te geven, zodat hij verantwoordelijk kon zijn voor de aankoop van materialen en het uitbetalen van salarissen. Wel, dat heb ik geweten. Kapitalen heeft het me gekost.

Doordat ik James ontslagen had en hij sowieso zijn erfenis wilde verbrassen, had ik geen reisgezel, dus kwam Philip als geroepen. Hij had, omdat hij jarenlang geen vakantie had opgenomen nog behoorlijk wat dagen te goed van zijn thuiszorgwerk.

Marbella

Allereerst reisden we naar Marbella, waar een team van zes werklui me handen vol geld kostte en er alleen hard gewerkt werd als ikzelf of Philip hen achter de vodden zaten.

Jack, een ervaren timmerman en ex lover van me uit Amsterdam kreeg twee jaar lang een belachelijk hoog loon, waar hij bitter weinig voor deed. Het Poolse team, dat speciaal uit Holland was aangerukt, was ook liever lui dan moe. Er werd meer geblowd en gezopen dan gewerkt. Al met al heeft de villa me 170.000 euro gekost voordat het eindelijk leefbaar was.

Samen de B&B beheren in Amsterdam

Terug in Holland is Philip van onschatbare waarde met het assisteren en organiseren van mijn Bed en Breakfast *Xaviera's Happy House*. Hij heeft genoeg vrije tijd om vooral in de weekends gasten op te halen of te gidsen, terwijl ik de boekingen en promotie regel.

Spoedig heeft hij ook dat aspect van de B&B onder de knie en zorgt hij voor de reserveringen van heel veel nieuwe B&B-gasten. Iedereen mag hem ontzettend graag en ik ben dol op zijn vrolijke uitstraling. Wat een verschil met mijn ex John Drummond, hoewel die ook een opgeruimd karakter had en bijzonder grappig was.

Zelden of nooit vaart Philip tegen me uit en de enige keer dat we wel eens strubbelingen hebben is in de auto, waar hij zijn adrenaline kwijt kan door zich als een macho door het verkeer te bewegen. Toch is hij geen watje, want we kunnen best redetwisten en hij laat zich beslist de kaas niet van het brood eten. Alleen schreeuwen doet hij nooit.

Hij scheidt het kaf van het koren door de diverse stelende of luie individuen in mijn huis één voor één de deur te wijzen. Als we elkaar drie maanden kennen, trekt hij bij me in, maar houdt zijn eigen appartement aan.

Ik kan me nog goed de eerste ontmoeting met zijn lieve ouders uit Alkmaar herinneren. Zijn vader is een bijzonder fitte 80-jarige man, op wie Philip sprekend lijkt. Zijn wat druk gesticulerende jeugdige 72-jarige moeder biedt me een drankje aan.

Wanneer is het kwartje echt gevallen?

Tijdens een maaltijd bij mijn Amerikaanse vriendin Gina komt het onderwerp relaties ter sprake en Gina vraagt aan ons: Met andere woorden ‘wanneer viel het kwartje bij jullie?’

Ik antwoord dolenthousiast: ‘Toen ik zijn handen in mijn nek voelde op mijn verjaardagsfeest, was ik meteen verkocht.’

‘En jij, Philip?’ vraagt Gina nieuwsgierig.

Doodse stilte... Ik kijk Philip vol verwachting aan...

‘Uhhhhh,’ aarzelt hij een moment. ‘Bij mij viel het kwartje pas na een maand,’ waarop ik onmiddellijk op zijn nek spring en roep: ‘Hoezo een maand?’

‘Aanvankelijk moest ik wennen aan ons leeftijdsverschil. Jij bent tenslotte tien jaar ouder, terwijl ik gewend was aan jongere vriendinnen. Nu ik je beter ken en erachter ben gekomen dat je niet alleen meer

energie hebt dan menige jonge vrouw, maar ook nog een lieve inborst, ben ik alsnog verliefd op je geworden en van je gaan houden.' 'Als je je bedenkt, kun je me nog altijd inruilen voor twee dertigjarigen!' jubel ik.

2. **'ADRES ONBEKEND'**
DOOR KRESSMANN TAYLOR, NOVELLE IN BRIEFVORM

Carol van Herwijnen en Huib Rooymans kruipen in de huid van twee bevriende zakenmannen, die elkaar schrijven, totdat Hitler aan de macht komt.

Max Eisenstein is een joodse Amerikaan van Duitse afkomst en Martin Schultze een naar Duitsland teruggekeerde zakenman, die samen een kunstgalerie in San Francisco hadden. De briefwisseling tussen hen stopt abrupt, wanneer Martin in de ban raakt van Hitler en wanneer Max' zus naar Berlijn gaat en de zaken een dramatische wending krijgen. Max zint op wraak.

Het is de meest effectieve aanklacht tegen het nazisme dat in druk is verschenen schreef New York Book review over deze roman. Dit indringende en beklemmende verhaal over de teloorgang van vriend-

schap en menswaardige ideologie en over de opkomst van vijandschap zag in 1938 al het licht. *Story*, het Amerikaanse maandblad, waarin dit verhaal in 1938 verscheen, was direct uitverkocht.

In nazi-Duitsland stond ‘*Address Unknown*’ op de lijst van verboden boeken. En na de oorlog, toen de gruweldaden voorbij waren was er geen publiek meer voor deze ooit tijdige waarschuwing.

Katherine Kressmann is de auteur van *Adres Onbekend*.

Zij was destijds tekstschrijfster voor een Amerikaans reclamebureau. Haar vader was van Duitse afkomst. Zij had literaire ambities. De novelle verscheen onder het pseudoniem Kressmann Taylor, de naam van haar echtgenoot, omdat haar man en de uitgever het te krachtig vonden om onder een vrouwen naam te publiceren.

Ze werd geïnspireerd toen enkele intellectuele vrienden naar Duitsland terugkeerden en zich in korte tijd tot het nazisme bekeerden. Kressmann begreep dat niet en begon alles over Hitler te lezen, ze ontdekte vreselijke dingen.

Weinig Amerikanen waren zich daarvan bewust, de meesten kon het niets schelen.

Ze besloot te schrijven over wat de nazi's deden en het Amerikaanse publiek te laten zien wat er met mensen gebeurt wanneer ze worden meegesleept door een perverse ideologie.

In 1995 gaf *Story Press*, ter herdenking van de vijftigste verjaardag van de Bevrijding, het tot Amerikaanse klassieker gepromoveerde boekje opnieuw uit. De novelle is intussen in veel talen vertaald, vorig jaar werd er een toneelstuk op gebaseerd.

Samen gebald en machiavellistisch, met een verrassend hoog werkelijkheids- en waarheidsgehalte. Goed opgebouwd met zinnen als in steen gebeiteld.

Vooraf bij het laatste toneelstuk dat ik produceerde kruipen Carol van Herwijnen en Huib Rooymans in de huid van de verloren vriendschap van de twee zakenmannen.

Adres onbekend

Een dialoog tussen twee oudere theater-leeuwen: Huib Rooymans en Carol van Herwijnen - op een gegeven moment ging het er behoorlijk emotioneel aan toe, vooral na afloop van het stuk.

Het stuk vormt hun zwanenzang wat betreft toneelproducties, daar beide acteurs inmiddels 65 zijn geworden en in feite met pensioen moeten.

Huib woont al sinds enkele jaren met vrouw en kind in Portugal, terwijl Carol zich meestentijds in Amsterdam ophoudt en zich nog bezighoudt in het zogenaamde schnabelcircuit met kleine gastrollen op tv of in een toneelstuk.

Het contrast tussen beide acteurs is enorm.

Huib is een emotioneel geladen temperamentvolle echte kerel met een getaande, geplooid kop en een droge wat rossige huid, door et-

telijke jaren in de Portugese zon en waarschijnlijk ook als gevolg van overmatig drankgebruik.

Als ik Huib aan Philip voorstel, lijkt het wel of de elektrische vonken tussen beide mannen er van af spatten. Zozeer lijken ze op elkaar. Behalve dat Philip een rimpelloze huid heeft, zijn hun haarstijl, krulenkop, guitige blauwe ogen en lichaamsbouw frappant identiek.

Huib noemt hem ook meteen ‘mijn kleine broertje’.

Op een avond na afloop van de derde uitverkochte voorstelling, voeren we ons eerste ernstige gesprek met Huib en komt de aap uit de mouw. In de tussentijd hebben veel aanwezigen ook opgemerkt hoe frappant de gelijkenis is. Hoewel Philip 11 jaar jonger is, zouden het echt broers van elkaar kunnen zijn.

Op een gegeven moment vragen diverse bezoekers aan Philip of hij Huib Rooymans is en moet het hoge woord van Huib er uiteindelijk uit.

‘Beste Philip, kleine broer van me, en lieve Xaviera. Ik ken Xaviera nog uit de tijd dat ze Vera heette en ik bij haar ouders thuis op bezoek ben geweest. We zaten toen beiden op het Barlaeus Gymnasium. Ik zie nog zo de surrealistische kleurrijke schilderijen, die dr. Mick de Vries in zijn nachtelijke uurtjes maakte, aan alle muren van hun huis hangen; zelfs in dubbele lagen want hij was een zeer actieve zondagsschilder.’

‘Tja... over coincidentie gesproken’ voeg ik hier aan toe: ‘daar komt bij dat Carol van Herwijnen de zoon is van Jan van Herwijnen, ooit een beroemde Nederlandse kunstschilder uit Bergen, die tevens mijn vaders boezemvriend was. En daar was ik weer kind aan huis. Vreemd toch dat meer dan een kwart eeuw later zij nu beiden in mijn huiskamer op de Bühne staan om dit prachtige stuk op te voeren.’

Hierop gaat Huib weer met een haast hese stem van aandoening door: ‘maar nu moet me echt iets serieus van het hart, met betrekking tot de sprekende gelijkenis tussen Philip en mij,’ en met deze woorden loopt hij naar Philip toe, slaat zijn sterke arm om Philips schouder en geeft hem een ferme Bear Hug, en haast met tranen in zijn ogen gaat

hij door: ‘er is me de laatste tijd, - sinds we bezig zijn dit stuk over de Duitse jood en de Duitser op te voeren, steeds vaker gevraagd of ik ook geen joods bloed in de aderen heb vloeien, omdat ik de rol van de Duitse jood kennelijk zo realistisch weet neer te zetten.’

‘En...’ vraagt Philip, ‘wat is het antwoord?’

‘Tja... daar zit hem nu het probleem. Mijn hele leven heb ik gedacht dat ik niet joods ben, maar toch voel ik iedere keer als ik een rol van een jood speel een enorme verwantschap met het Jodendom. Mijn vader is inmiddels drie jaar geleden overleden en mijn moeder bekende me op haar sterfbed kort geleden dat... de man waarvan ik mijn hele leven lang dacht dat het mijn vader was in feite niet mijn biologische vader was, maar dat ze ooit, negen maanden voor ik geboren werd uiteraard, een ware liefdesaffaire heeft gehad met een andere man en wel een jood.’

Verbazing alom. Ongelooflijk hoe lang ouders dit soort dingen tot hun sterfdag geheim weten te houden voor hun kinderen en dan aan het einde van hun leven, door schuldgevoel gekweld, zo’n heftige bekentenis doen.

‘En, heeft ze nog wel iets verteld over je vader voor ze stierf?’ vraagt Philip, nu ook gefascineerd door dit levensverhaal.

‘Nee... ze was te ziek en oud om zich verder nog iets voor de geest te halen,’ zegt Huib, vreselijk emotioneel aangedaan met het zweet op zijn hoofd.

‘Mijn vraag aan jou nu, Philip, is de volgende... omdat iedereen ons vraagt of we broers zijn en we echt als twee druppels water op elkaar lijken.. zou jij misschien je vader... als die hopelijk nog leeft, kunnen vragen of hij 65 jaar geleden een affaire heeft gehad met mijn moeder?’

Hierna schrijft hij de naam van zijn moeder op, althans haar voor-naam en waar ze toen woonde.

Een enorm gevoel van warmte en liefde kruipt door mijn lijf, het is zo aandoenlijk Huib op zoek te zien naar zijn biologische vader, die waarschijnlijk niet die van Philip is. Het is heerlijk, avond aan avond op diverse locaties in Amsterdam, maar vooral in mijn eigen huiska-

mer deze twee Nederlandse topacteurs te zien spelen.

Ik heb een paar jaar eerder, na twee hartaanvallen, besloten geen toneelstukken meer te produceren en heb zo goed als al mijn theaterattributen (licht- en geluidsapparatuur) van de hand gedaan.

Toen de producent van dit stuk, een oude rot in het vak, Dick Top, me vroeg zijn stuk op de planken te zetten, kon ik geen nee zeggen. Vooral omdat het rond Bevrijdingsdag zou zijn en het ook ging om een joods stuk, mijn favoriete onderwerp.

Ik ben nog steeds verknocht aan theater en ga al 35 jaar iedere zomer naar het theaterfestival in Edinburgh. Bovendien ben ik apetrots dat ik Philip kan laten meegenieten van volle zalen met een dolenthousiast publiek.

Nog geen half jaar later stierf Carol van Herwijnen aan een hartinfarct, eenzaam in bad, te midden van zijn vele Walt Disney-poppen, die hij her en der had neergezet als waren het levende beesten. De eenzaamheid van deze man was altijd al duidelijk van zijn gezicht af te lezen.

3. ONTMOETING MET KAT O'CONNORS DE WORSTELAARSTER

Het hebben van een B&B biedt allerlei geneugten en een daarvan is het doorlezen van de lovende, door onze gasten geplaatste recensies met betrekking tot onze accommodatie en de verleende service. Ze dragen bovendien bij aan onze toenemende boekingen.

Nu we het toch over onze gasten hebben, één van de meest kleurrijke en opzienbarende gasten, die bij ons aan de deur verscheen is de wereldberoemde Amerikaanse vrouwelijke body builder Kat O'Connors, beter bekend als 'De bodybuilding Godin,' ofwel KAT. Zij bleek vanaf haar tienertijd fan van mijn boeken te zijn.

Na wekenlange correspondentie boekte ze uiteindelijk een vlucht van Florida, waar ze woonde, naar Amsterdam. Haar reisgenoot/echtgenoot had eerst geen zin om met haar mee te komen, maar zodra ze hem liet weten dat ze van plan was bij de Happy Hooker te verblijven, wist hij niet hoe snel hij moest gaan pakken.

De wereld van de bodybuilding was mij vreemd (al weet ik alles van het worstelen met grote stevige dames). Ik verwachtte een reusachtige, gespierde vrouw op onze stoep aan te treffen.

In werkelijkheid was ze iets kleiner dan ik, hoewel verder een enorm gespierde verschijning met een diepe stem en een krachtige persoonlijkheid. Ze deed nogal dominant tegen haar lieve metgezel, maar bleek warme gevoelens jegens hem te koesteren en hem te respecteren. Doordat we al meerdere keren met elkaar hadden gemaild voelde het onmiddellijk alsof ik haar al langer kende. Bovendien waren beiden interessante, spraakzame tafelgenoten. We hadden een heerlijke tijd aan tafel tijdens de maaltijd die Philip voor ons had klaargemaakt.

De uren vlogen voorbij. Kat vermaakte ons met wereldse, avontuurlijke verhalen en belevenissen, die ze had meegemaakt tijdens haar deelname aan vele body builders wedstrijden.

Philip had grote heerlijke steaks gebakken met daarbij veel groente. Hij veronderstelde al dat een sportvrouw als zij niet veganist of vegetarisch zou zijn, maar een rood vlees-eetster. Hij had gelijk.

Kat reist nog altijd de wereld rond en houdt zich naast body building tijdens evenementen ook bezig met worstelwedstrijden. Ze krijgt ook privé-aanvragen. Haar welvarendste klanten laten haar vanwaar

dan ook invliegen. Ze had zelfs afspraken in Amsterdam voordat ze zich kwam ontspannen bij ons.

Een van de mensen, die zij kende in Amsterdam, Inga, was bovendien een gemeenschappelijke kennis van haar en mij uit de sm- en worstelwereld. Die dame was werkelijk een reuzin. Het laatste wat ik van haar vernam, is dat ze samen met haar veel oudere en schatrijke Duitse vriend, met wie ze uiteindelijk getrouwd is, een paar jaar geleden is verhuisd van Amsterdam naar Portugal. Hij overleed in 2018 en liet haar uiteraard een gigantische villa na, vol met dure kunstwerken!

Sinds onze eerste ontmoeting verscheen Kat vaker bij onze B&B. Meestal was ze vergezeld en geadoreerd door knappe jonge mannen, met hun individuele fetisjen, zoals de Hollandse mohair fetisjist, die voornamelijk foto's van Kat maakte, terwijl ze zich in rap tempo verkledde in een van de twaalf zachte mohair truien die ze mee had genomen uit de USA.

Philip, die vrij sterk is maar geen worstelaar, daagde Kat uit tot een potje armdrukken en uiteindelijk WON hij!

Hieronder volgt een kort verhaal, waarvan ik weet dat ik dit van Kat mag delen met mijn fans en lezers, temeer daar sommige van haar klanten ook bekenden van mij zijn geworden.

Tekst van body builder Kat O'Connors

De 'fetisj' en kicks hebben beperkte grenzen vandaag de dag. Terwijl ik mijn boek aan het schrijven was en mijn fetisj-belevenissen deelde met Xaviera, beleefde zij de unieke kans de persoon met de lieflijke fetisj voor mohair, bont, alles zacht en aaibaar te ontmoeten. Xaviera had mij dan ook gevraagd deze ervaring te delen.

In 2001 tijdens mijn eerste bezoek aan Amsterdam, betrof het een leuke georganiseerde fiets-tour door Nederland.

Een verjaardagscadeautje aan mezelf, een zogenaamde 'bucket list' reis met de fiets door de bollenvelden, langs de grachten en meest bekende steden waarover ik gefantaseerd had vanuit mijn geschiedenisboeken.

Fantasieën zijn altijd perfect. De realiteit doorgaans niet, hoewel dit eerste bezoek heel dicht bij mijn fantasie kwam, met als bonus de ontmoeting met een heel lieve, gevoelige en humoristische man die ik Frank zal noemen.

Sinds de start van mijn werk enkele jaren eerder ten bate van de Fetish Industry met Wrestling Domination, waren het mijn vaste klanten, die genoten van het gevoel van Macht en Kracht.

Zoals ze van top tot teen genoten van mijn body scissors hold (de schaarklem), of de head scissors choke hold (de hoofd-schaar wurg-greep) met mijn super gespierde lichaam.

De mate van uitvoering van deze 'body bondage' is afhankelijk van mijn energie en hun tolerantie en verlangens. Vaak, na vijf van deze fysiek uitputtende sessies, vroeg ik me af hoeveel energie ik wel niet in calorieverbranding had gestoken.

Sommige dagen waren afmattend en ik moest er niet aan denken nog te gaan fitnessen die dag, omdat ik per definitie al flink getraind had.

Tijdens mijn eerder genoemde avontuurlijke trip naar Amsterdam besloot ik ook daar diegenen die geïnteresseerd zouden zijn in mijn 'body bondage'-therapie in mijn klantenbestand op te nemen.

Een van de vele reacties kwam van mijn nu goede vriend Frank. Hij verzocht me om een tamelijk ongebruikelijke handeling, want hij vroeg me of ik bereid zou zijn van die ouderwetse (jaren tachtig Jane Fonda stijl) fitness pakjes te dragen.

Dit bleek voor mij nog interessanter te worden, omdat ik zelf deelnam aan die manier van fitness van de jaren tachtig. Mijn fitness regime ging in 1978 van start met basis 'aerobics', destijds een enorme rage, dus ik ging ervan uit dat ik veel plezier kon beleven met Frank. Elke vrouw houdt wel van het 'verkleed'-spel. Het is als het ware aangeboren bij alle jonge meisjes en stiekem waarschijnlijk ook bij jongens. Sommigen droegen hun vaders kleren, hoewel ik van mening ben dat de meesten de kleren van hun moeder prefereerden, temeer daar schoenen met hakken het meest intrigerende onderdeel van het verkleeden zijn.

Stiletto's zijn machtige attributen,

maar de verkleedfantasie van Frank was meer organisch. Toen hij op zijn eerste afspraak met mij verscheen, bracht hij drie rugzakken vol kleding mee.

Het was een warme lentedag in Amsterdam en ze van zijn auto naar mijn hotelkamer te dragen had hem uitgeput. Moe en zweterig kwam hij aan met zijn van nature rode wangen en jeugdige onschuld. Ik adviseerde hem even rust te nemen en nam de inhoud van de rugzakken door. Bij elk kledingstuk (wel 50 per rugzak) verklaarde hij de achterliggende bedoeling ervan. Ook de manier waarop hij elk kledingstuk behandelde werd benadrukt door kalmte en degelijkheid.

Ik kon al snel merken hoe serieus zijn fetisj was en hoe vurig hij mij ervan wilde overtuigen zijn kleding te dragen.

Na een uur van uitzoekerij bleven er nog twee uren over voor de verkleedpartij.

Mijn eerste ensemble bestond uit wit zijden boxer shorts, een roze kasjmieren trui met hoofdband, zweetbandjes en bokshandschoenen. We gingen van start met wat lichte boks sparring. Naarmate we verder stoeiden, zorgden de zweetbandjes rond mijn polsen ervoor dat mijn handen niet bezweet raakten, maar mijn glimmende gespierde armen wel. Dit vond hij duidelijk opwindend, want binnen 2 minuten was zijn volle erectie zichtbaar. Hij was namelijk gekleed in diverse lagen (voor extra 'zachtheid' beenwarmers, een hoofdband, polsbandjes en een cashmier trui).

We stoeiden samen als twee kleine meisjes. De kamertemperatuur en mijn lichaamswarmte liepen dusdanig op, dat ik een pauze nodig had.

Hij aanbad al het zweet

Het wond hem juist nog meer op.

Ik besloot mijn diverse lagen om te wisselen voor een rosé angora bikini, hoe sexy is dat? Ik ben inmiddels verzot op die bikini!

De tijd vloog om tijdens al die verkleedpartijen. Er werd geposeerd en er werden foto's genomen, verhalen herhaald over elk apart kledingstuk, gevolgd door het uitwisselen van boks-stoten over en weer.

Met de bokshandschoenen aan, stootte ik op zijn pik en ballen. 'Oh jee', zei ik tegen hem, om aan te geven dat hij al op het uiterste van zijn erectie was, maar dat was een leugen. Ik plaatste nog een paar flinke stoten op zijn hoopvolle hevig paarse pik, nu druipend bij elke slag.

Ik werd gesommeerd de bokshandschoenen om te wisselen voor een paar zachte gebreide wanten. Uiteraard moesten ze passen bij de beenwarmers... Nog wat pik- en balstoten tot de explosie van zijn erectie over beide wanten, de beenwarmers en de vloer spoot.

Zijn nu volledig rode gezicht was als van een stralende engel! Zo'n uitdrukking van tevredenheid en geluk had ik nooit eerder gezien! Dit was echt leuk om te doen!

Doordat we slechts gedeeltelijk door een rugzak met kleding waren gekomen die dag, kwamen we overeen binnen 6 maanden nog verder te gaan met deze 'fuzzy Fetish'.

Tijdens latere afspraken gingen we zelfs naar buiten op een dag in de winter (vanzelfsprekend zijn favoriete seizoen), waarop hij met argusogen iedere passerende vrouw met warme bontlaarzen, sjaal, muts en handschoenen opnam. Hij voorzag ze stuk voor stuk van commentaar met betrekking tot zijn wensen. Hij biechtte op zelfs fitness- en balletlessen te hebben gevolgd, waarbij het dragen van beenwarmers volledig geaccepteerd werd.

Frank hoopte ooit een vrouw te ontmoeten die zijn fetisjfantasie rond zachte voorwerpen met hem kon delen, of op zijn minst koesterde. Hij had het er altijd over hoe gelukkig zo'n fulltime verband hem zou maken, hoewel hij dit spel sporadisch speelde.

Tijdens een van mijn bezoeken droeg ik mijn lange konijnenbontjas, die we later gebruikten tijdens ons rollenspel. De foto's waren een fantastische herinnering aan hoe sexy een vrouw zich kon voelen: naakt onder een bontjas, met slechts een piepkleine kasjmieren bikini die nauwelijks geslachtsdelen bedekte, en met hoge hakken om het geheel een gedateerd tintje te geven.

Een fitte vrouw met een super gespierd lijf valt gewoonweg niet te versmaden

Het heerlijke zachte, warme gevoel van kasjmier, angora, gebreide sjaals en handschoenen, pols - en hoofdbandjes, kan slechts ge-complementeerd worden met het juiste goed geproportioneerde lichaam. Vijftien jaar later zien we elkaar nog steeds één of twee keer per jaar, ondertussen wisselen we leuke foto's en mails uit om onze eerstvolgende afspraak nog spannender te maken. Het spreekt voor zich dat ook ik de winter prefereer, maar we zijn nog lang niet door alle rugzakken heen. Er valt veel te zeggen over 'oude favorieten' die tevoorschijn worden gehaald ter herhaling!

Kat en ik zijn al jaren bevriend en iedere keer als ze naar Nederland komt, boekt ze uiteraard ons magnifieke tuinchalet en praten we, als haar klant weer verdwenen is, urenlang over onze totaal verschillende levensstijlen.

4. BEN JE NOG WEL GELUKKIG?

Een middag met mijn lesbische vriendinnen!

Jouw tekst, lieve Marijke, over dat mijn schat van een hondje Dida zo goed bij me past en je eigen lieve dikke poedeltje Bobby met reuma loopt. ('Hij krijgt pijnstillers en kan amper nog een stap verzetten, dus ga ik een leuk gek karretje voor hem maken zodat ik hem toch nog mee kan schleppe') heeft me nog eens doen nadenken over hoeveel lieve dingen je over mij en mijn dierbare beestjes schrijft.

Ja Marijke, dit alles zette me meteen aan het denken aan alle dingen die ik leuk of minder leuk vind in het leven, maar vooral in relaties met vriendinnen en bekenden. Hier mijn wat lang uitgevallen antwoord.

Vriendinnen en liefde = geluk wie so Glück

Ik zal het hier met je hebben over een handjevol vriendinnen, die ik regelmatig zie en die ik niet zo vaak zie, maar met wie ik ook al jaren een intens goede vriendschap heb. Een van hen is Annette Rocco, die altijd met de juiste rake opmerkingen mijn hart wist te verwar-

men. Haar joodse gevoel voor humor trof me iedere keer weer. Een zekere zelfspot ging ze niet uit de weg. Ze was voor in de zeventig, had haast haar gehele meshpoge verloren in de Holocaust, was een onderduikkind en een echte survivor.

Angela, een soort zusje van me

Een Nederlandse, mooie en natuurlijke vrouw, met een leuke grijzende krullenkop en guitige vrolijke ogen en een heerlijke borstpartij, altijd in strakke kleurige pantalons en dito uitdagende topjes gehuld, werkt al heel lang samen met haar Engelse partner Jim.

Ze runnen samen een in Engeland gevestigd Mechanical Engineering company en verzorgen tevens de tuigage voor theaters, beurzen, tentoonstellingen, concerten en muziekfestivals in Nederland en Engeland. Zij is midden vijftig en hij is tien jaar ouder.

Vooral Angela is een fanatieke 'e-mail pal' van me geworden en tevens hartsvriendin. Ze is Amsterdamse in hart en nieren.

Wij tweetjes kunnen uren keuvelen. We delen ons wel en wee met elkaar. Angela voelt het meeste als een zusje van me.

Natuurlijk ben ik nog wel gelukkig, maar lang niet altijd, vooral niet als er zich steeds meer sores in mijn leven opbouwt... Toch ben ik happy, hoofdzakelijk om het feit dat Philip, ondanks diverse negatieve invloeden die soms om me heen hangen, toch van me blijft houden en hij zich wel eens opwindt als ik weer wat stomms doe of de verkeerde mensen in huis haal. Ik heb dat vaderlijke beschermende kantje van hem hard nodig (al is hij tien jaar jonger dan ik) anders had ik zo weer een huis vol boefjes, zoals ik dat in de tijd van Dia en mij soms had.

Dida, mijn trouwste diender - op is op!

Dat mijn oude lieve hond Dida, uit Spanje meegenomen toen ze 2 maanden was, spoedig de pijp uit gaat, daar kan ik wel om janken. Ze is een 16 jaar oude, lieve, Spaanse perro de agua, Dida die verduveld veel lijkt op een hedendaagse labradoodle en nooit een dag ziek geweest! Tja, Op is Op.

Alkis uit Griekenland, kwam als geroepen

Gelukkig is er sinds acht jaar een beeldschone jongeling van midden twintig bij ons komen wonen, die ik de baan aangeboden heb van manager.

Zijn naam is Alkis, een rustige huiselijke Griekse jongeman, die samen met Philip, of zo nodig alleen, onze B&B voor ons waarneemt. Hij weet veel van computers en games en helpt ons in een mum van tijd uit wat voor computerprobleem dan ook. Hij verzorgt tevens onze BB-gasten, maakt ontbijt voor iedereen en is dol op ons dieren-spul. Hij voedt de twee beeldschone Siamese katten Mini en Maxi en de hondjes en laat die drie keer per dag uit.

Bovendien weet hij heel veel van het internet. Wanneer hij klaar is met zijn werk in onze huishouding, zit hij vaak achter zijn laptop met oortjes in om naar muziek te luisteren of films te bekijken en zo nu en dan wat te gamen. Maar hij is ook van enorme hulp met het samenstellen van mijn boeken.

Marijke - net een kameleon!

Jij lieve Marijke, hebt ook een heel bijzondere plek in mijn hart... Je fleurt me op met die leuke pretogen van je, dat bazige stemmetje en dat drukke binnenkomen en die vlotte, kleurige chique kleding en bijpassende dozijnen geknoopte armbandjes die je tijdens je diverse wereldreizen overal verzamelt en je gulle karakter, dat wilde gepiekte